

Josef Kainar

* 29. červen 1917 Přerov

+ 16. listopad 1971 Dobříš

Narodil se v Přerově v rodině železničáře. Když mu bylo deset let rodiče se rozvedli a Josef žil s otcem, který se znovu oženil. Gymnaziální studia i pubertu prožíval mladý Kainar bouřlivě, včetně pokusu o sebevraždu v roce 1934 (postřelil se). V letech 1938-1939 studoval češtinu a francouzštinu na Univerzitě Karlově v Praze. Po uzavření vysokých škol nacisty vystřídal celou řadu zaměstnání. Živil se jako dělník, hrál také na kytaru, housle a klavír v tanečním orchestru. Pracoval jako dramaturg v *Divadle satiry*, jako novinář v novinách *Rovnost*, kde vycházely jeho vtipy, obrázky a básně. Po druhé světové válce spolupracoval s rozhlasem, filmem a divadlem. V rozhlase např. dělal *tzv. rozhlásky*, ve kterých přístupnou formou seznamoval mladší posluchače s aktuálním děním. Od roku 1947 se začal věnovat výhradně literatuře. Mimo svoji literární a hudební tvorbu psal také filmové scénáře a fotografoval. V roce 1956 se podruhé oženil a odešel do Prahy, ale až do konce života většinu času trávil v Domovech spisovatelů na Dobříši a na Ždání. V roce 1959 podnikl cestu do Vietnamu. Zemřel v Dobříši v relativně nízkém věku 54 let. Je pohřben na *Vyšehradském hřbitově*.

Dílo:

Kainar byl všestranně nadaný umělcem, projevoval se nejen v oblasti literární (poezie, divadelní hry, publicistika), ale i hudební (reprodukční a skladatelská činnost, písňové texty) a výtvarné (satirické kresby, fotografie). Převládala však poezie. Inspirovala ho především poetik F. Halase, civilismus Skupiny 42 (sdružení literátů a výtvarníků), lidová poezie, černošské blues. Pro jeho dílo je typická ironie, někdy hraničící až s výsměchem, rád používal černý humor, obecnou, mnohdy až vulgární češtinu. Zobrazoval tragické pozadí světa a života, zacházel až do skepticismu. Byl znám svým odporem ke konzervatismu. Dalším typickým znakem jeho tvorby je zpěvnost, možnost spojovat text s hudbou. O jeho poezii se říkalo, že swingovala.

Poezie:

Osudy, Nové mýty – mají vypovídat o postavení současného člověka v životě a ve světě

Veliká láska, Český sen – verše oslavující poúnorové uspořádání společnosti

Lazar a píseň – příběhy lidí ubitých všedními tragédiemi (rozchod, samota...)

Moje blues – obsahuje osobitější básnickovy zpovědi, básně inspirovány jazzem (rytmus)

Miss Otis lituje – vlastní písňové texty, přebásněné cizí jazzové texty

Tvorba pro děti:

Nevídáno-neslýcháno

Říkadla

Zlatovláška

Divadelní hry:

Nebožtík Nasredin – veršované drama

Ubu se vrací aneb Dršťky nebudou – absurdní drama

zdroje: <http://cs.wikipedia.org/wiki>